

1 Care sunt condițiile pentru obținerea divorțului?

În Irlanda de Nord, divorțul este reglementat prin Ordonanța privind cauzele matrimoniale (Irlanda de Nord) din 1978 („ordonanța din 1978”).

Soțul sau soția pot obține o hotărâre de divorț prin prezentarea unei solicitări scrise (denumită cerere) în fața instanței. Persoana care depune cererea de divorț este numită reclamant, iar cealaltă parte este numită pârât. Reclamantul trebuie să arate că respectiva căsătorie s-a deteriorat iremediabil și să furnizeze dovezi cu privire la unul dintre cinci fapte (a se vedea întrebarea 2 de mai jos). Cererea de divorț nu poate fi prezentată în primii doi ani de la căsătorie. Cu toate acestea, se pot folosi elemente de probă din perioada de doi ani de după data căsătoriei pentru a demonstra că respectiva căsătorie s-a deteriorat iremediabil.

2 Care sunt motivele de divorț?

Singurul motiv de divorț este deteriorarea iremediabilă a căsătoriei. În general, pentru a demonstra că respectiva căsătorie s-a deteriorat în mod iremediabil, reclamantul trebuie să dovedească unul sau mai multe dintre următoarele fapte:

pârâtul a comis adulter. Acest fapt nu poate fi invocat în cazul în care, după ce reclamantul a luat cunoștință de adulter, acesta continuă să locuiască împreună cu pârâtul pentru o perioadă de șase luni sau pentru mai multe perioade ce depășesc împreună șase luni;

pârâtul s-a comportat astfel încât reclamantului nu i se poate pretinde, în mod rezonabil, să continue să locuiască împreună cu acesta. Acest fapt nu poate fi invocat în cazul în care părțile au continuat să locuiască împreună timp de 6 luni sau mai mult de la data la care a avut loc ultimul caz de comportament nerezonabil;

pârâtul a părăsit reclamantul pentru o perioadă neîntreruptă de doi ani anterioară prezentării cererii;

părțile au locuit separat timp de o perioadă neîntreruptă de doi ani anterioară prezentării cererii și pârâtul consimte la divorț;

părțile au locuit separat timp de o perioadă continuă de cinci ani anterioară prezentării cererii. Consimțământul pârâtului nu este necesar și acesta se poate opune divorțului pe motiv că acesta îi va produce grave dificultăți financiare sau de altă natură.

Pentru a stabili dacă pârâtul a părăsit reclamantul sau dacă părțile au trăit separat neîntrerupt într-o anumită perioadă, nu se va ține cont de eventualele perioade (care nu depășesc 6 luni în total) în care părțile și-au reluat conviețuirea. Cu toate acestea, orice astfel de perioade nu vor fi considerate ca făcând parte din perioada de abandon sau de separare.

Dacă instanța este convinsă, pe baza probelor, că respectiva căsătorie s-a deteriorat iremediabil, aceasta pronunță o hotărâre provizorie (*decree nisi*).

Procesul de divorț se finalizează atunci când hotărârea provizorie este transformată în hotărâre definitivă (*decree absolute*). Cererea de transformare a hotărârii provizorii în hotărâre definitivă poate fi introdusă după șase săptămâni și o zi de la data hotărârii provizorii. În cazul în care cererea nu a fost depusă în termen de 12 luni de la data hotărârii provizorii, reclamantului i se poate cere să prezinte o declarație pe propria răspundere (o declarație sub jurământ) în care explică întârzierea. În anumite condiții, pârâtul poate solicita ca hotărârea să devină definitivă. Părțile nu se pot recăsători până când nu se pronunță hotărârea definitivă.

3 Care sunt efectele juridice ale unui divorț în ceea ce privește:

3.1 relațiile personale dintre soți (de exemplu numele de familie)

Nu există norme speciale care să reglementeze relațiile ulterioare divorțului. Cu toate acestea, părțile nu vor mai trebui să locuiască împreună și, în cazul în care soția a preluat numele de familie al soțului, aceasta poate decide să revină la numele său de familie anterior căsătoriei.

3.2 împărțirea bunurilor soților

Ordonanța din 1978 conține dispoziții cuprinzătoare care permit instanței să se ocupe de bunurile părților și să reglementeze mecanismele financiare ale acestora, atât în relațiile dintre acestea, cât și cu privire la copiii familiei.

La pronunțarea unei hotărâri de divorț, sau ulterior, instanța poate să formuleze una sau mai multe dintre următoarele dispoziții:

efectuarea de plăți periodice;

plata unei sume forfetare;

o ajustare a bunurilor;

o partajare a pensiei sau alocarea fondurilor de pensie.

Înainte de a pronunța o hotărâre, instanța va analiza toate circumstanțele cauzei. Cu toate acestea, principala sa preocupare va fi bunăstarea oricărui copil al familiei care nu a împlinit vârsta de 18 ani.

3.3 copiii minori ai soților

În urma divorțului, ambii părinți vor continua să dețină răspunderea părintească pentru copiii rezultați din căsătorie și vor avea în permanență obligația de a întreține copiii minori care au calitatea de copii ai familiei.

În cazul în care există un copil minor (sub 16 ani) sau un copil în vârstă de peste 16 ani care își continuă studiile sau urmează cursuri de formare pentru o meserie, o profesie sau o ocupație, reclamantul trebuie să completeze un formular (formularul M4) de stabilire a dispozițiilor aplicabile copilului respectiv. Formularul încurajează fiecare parte să încerce să ajungă la un acord privind propunerile pentru viitorul copilului. Cu toate acestea, în cazul în care nu se poate ajunge la un acord, pârâtul va avea posibilitatea de a formula observații cu privire la măsurile propuse, iar instanța poate să își exercite atribuțiile în conformitate cu Ordonanța privind copiii (Irlanda de Nord) din 1995 (de exemplu, să hotărască unde ar trebui să trăiască copilul).

3.4 obligația de a plăti pensie de întreținere celuilalt soț?

Obligația de a întreține celălalt soț încetează la pronunțarea divorțului, cu excepția cazului în care instanța a pronunțat o hotărâre de plată sau de partaj al bunurilor.

4 Ce înseamnă, în termeni practici, termenul legal de „separare legală”?

Cererea de separare legală poate fi introdusă în cazul în care o căsătorie s-a destrămat, dar, dintr-un motiv sau altul, reclamantul nu dorește să divorțeze. În cazul în care reclamantul obține o hotărâre de separare legală, acesta nu mai este obligat să locuiască împreună cu soțul/soția. Cu toate acestea, reclamantul nu va putea să se recăsătorească. Este posibil să se ceară divorțul după pronunțarea unei hotărâri de separare legală.

5 Care sunt condițiile pentru separarea legală?

La prezentarea unei hotărâri de separare legală, nu este necesar să se demonstreze că respectiva căsătorie s-a destrămat iremediabil.

6 Care sunt efectele juridice ale separării legale?

Soții nu vor mai trebui să trăiască împreună. În cazul în care o hotărâre de separare legală este în vigoare și unul dintre soți decedează fără să fi întocmit testament (*ab intestat*), bunurile sale vor fi împărțite ca și cum celălalt soț a decedat deja și beneficiile pe care le-ar fi primit vor fi pierdute. Competențele instanței în ceea ce privește partajul bunurilor sunt, în general, aceleași pentru separarea judiciară și pentru divorț. Cu toate acestea, instanța nu poate dispune partajarea pensiei.

7 Ce înseamnă, în practică, termenul „anularea căsătoriei”?

O hotărâre de nulitate se pronunță atunci când reclamantul dovedește că mariajul este fie nul, fie anulabil. O căsătorie nulă este o căsătorie care nu ar fi trebuit oficiată și care este considerată a nu avea statut juridic. O căsătorie anulabilă este recunoscută și continuă până când este anulată.

8 Care sunt condițiile pentru anularea căsătoriei?

O căsătorie este nulă și neavenită în cazul în care se dovedește unul dintre următoarele fapte:

părțile au legături de rudenie prea apropiate;

oricare dintre părți are o vârstă mai mică de șaisprezece ani;

formalitățile corespunzătoare pentru căsătorie nu au fost respectate;

în momentul căsătoriei, una dintre părți era deja căsătorită din punct de vedere legal;

părțile nu sunt de sex opus (o parte trebuie să fie de sex masculin și cealaltă de sex feminin);

în cazul unei căsătorii poligame încheiate în afara teritoriului Irlandei de Nord, unul dintre soți avea domiciliul în Irlanda de Nord la momentul căsătoriei.

O căsătorie poate fi anulată dacă se dovedește unul dintre următoarele fapte:

aceasta nu a fost consumată din cauza incapacității unuia dintre soți;

unul dintre soți a refuzat să consume căsătoria;

unul dintre soți nu a consimțit în mod valabil la căsătorie (deoarece a fost supus unor presiuni și a fost constrâns să accepte sau deoarece avea informații greșite în ceea ce privește natura ceremoniei);

la momentul căsătoriei, unul dintre soți suferea de o boală psihică;

la momentul căsătoriei, unul dintre soți suferea de o boală cu transmitere sexuală;

la data căsătoriei, soția era însărcinată cu copilul unei alte persoane decât soțul său.

În cazul în care o cerere pentru pronunțarea unei hotărâri de anulare se întemeiază pe unul dintre ultimele patru fapte, aceasta ar trebui să fie prezentată în termen de trei ani de la căsătorie. Cu toate acestea, instanța poate, în anumite împrejurări, să permită depunerea cererii în afara acestei perioade.

În cazul în care cererea se întemeiază pe ultimele două fapte, reclamantul va trebui să demonstreze că, la momentul încheierii căsătoriei, acesta nu a avut cunoștință de boală sau graviditate.

Instanța nu va anula o căsătorie anulabilă în cazul în care părâtul demonstrează că:

reclamantul a știut că respectiva căsătorie poate fi anulată, însă a acționat astfel încât părâtul a considerat în mod rezonabil că reclamantul nu dorește o anulare și

ar fi nedrept.

9 Care sunt efectele juridice ale anulării căsătoriei?

În cazul în care o căsătorie este nulă, aceasta este complet lipsită de valabilitate și se consideră că nu ar fi existat niciodată. În cazul în care o căsătorie este anulabilă, aceasta este considerată ca fiind lipsită de valabilitate de la data la care hotărârea de anulare devine definitivă.

10 Există mijloace alternative extrajudiciare pentru rezolvarea chestiunilor legate de divorț, fără recurgerea la instanță?

Există o serie de agenții în Irlanda de Nord care oferă servicii de mediere (de exemplu, *Relate*). Medierea vă poate ajuta să abordați elementele practice ale divorțului, inclusiv aspectele financiare și cele privind răspunderea părintească.

11 Cui ar trebui să adresez cererea mea (petiția mea) de divorț/separare legală/anulare a căsătoriei? Ce formalități trebuie respectate și ce acte ar trebui să atașez la cererea mea?

Cererile de divorț, de separare legală sau de anulare a căsătoriei pot fi prezentate fie în fața Înaltei Curți, fie în fața unei instanțe teritoriale competente în materie de divorț. Cu toate acestea, în cazul în care un părât răspunde la o cerere prezentată într-o instanță teritorială, cauza va fi transferată la Înalta Curte. Adresele și numerele de telefon ale instanțelor sunt disponibile pe site-ul internet al [Serviciului instanțelor din Irlanda de Nord](#).

Pentru a iniția procedura, trebuie să trimiteți o serie de formulare instanței competente, împreună cu:

certificatul dumneavoastră de căsătorie în original (nu fotocopie), însoțit de o traducere autorizată și de o declarație pe proprie răspundere juridică prin care confirmați că respectiva căsătorie a avut loc în afara Irlandei de Nord;

certificatul de naștere în original al oricărui copil al familiei cu vârsta sub 18 ani (acesta trebuie să fie în forma sa extinsă, conținând toate datele părinților și ale copiilor);

o copie a oricărei hotărâri judecătorești menționate în cerere;

un original și două copii ale acordului (de exemplu, în ceea ce privește aspectul financiar) care urmează să fie inclus în hotărârea judecătorească;

taxa judiciară (grefa instanței va fi în măsură să vă informeze cu privire la taxa curentă).

Grefa instanței vă va pune la dispoziție copii ale formularelor și vă va explica modul de completare a acestora. Cu toate acestea, personalul instanței nu poate să vă ofere consiliere juridică sau să vă indice ce trebuie să spuneți.

12 Pot obține asistență judiciară în vederea acoperirii cheltuielilor de judecată?

Aveți dreptul de a solicita asistență juridică gratuită. Cu toate acestea, nivelul asistenței financiare oferite (dacă este cazul) este condiționat de o evaluare a situației materiale. Chiar dacă sunteți evaluat ca fiind eligibil din punct de vedere financiar, este posibil să fiți nevoit să contribuiți la cheltuielile de judecată.

De comun acord, contribuția poate fi rambursată Departamentului de asistență juridică gratuită pe o anumită perioadă de timp. Pe lângă criteriile de eligibilitate financiară, trebuie să îndepliniți, de asemenea, criteriile privind fondul cauzei, și anume, trebuie să existe motive rezonabile pentru introducerea cererii sau pentru apărare, iar acestea trebuie să fie rezonabile în toate circumstanțele.

13 Este posibil să atac o hotărâre de divorț/separare legală/anulare a căsătoriei?

O hotărâre de dizolvare sau de anulare a căsătoriei nu poate fi contestată în cazul în care partea vătămată a avut posibilitatea de a exercita o cale de atac împotriva hotărârii, dar nu a făcut acest lucru. De asemenea, hotărârile pronunțate cu acordul părților nu poate face obiectul unei căi de atac decât cu autorizație din partea instanței. Instanța care examinează calea de atac dispune de o serie de competențe și poate confirma, revoca sau modifica hotărârea inițială.

14 Ce ar trebui să fac pentru ca o hotărâre de divorț/separare legală/anulare a căsătoriei emisă de o instanță în alt stat membru să fie recunoscută în acest stat membru?

Regulamentul (CE) nr. 1347/2000 al Consiliului din 29 mai 2000 (denumit în continuare „regulamentul”) prevede că o hotărâre de divorț, de separare legală sau de anulare a căsătoriei pronunțată într-un stat membru este recunoscută în celelalte state membre fără să fie necesară nicio procedură specială (alta decât cele stabilite în regulamentul propriu-zis).

Orice parte interesată poate solicita ca hotărârea să fie recunoscută și motivele de nerecunoaștere sunt strict limitate (de exemplu, recunoașterea poate fi refuzată în cazul în care hotărârea este contrară ordinii publice).

O cerere de recunoaștere trebuie să fie prezentată în fața Înaltei Curți din Irlanda de Nord.

În cazul în care nu se aplică regulamentul, decizia poate face obiectul articolului 46 din Legea privind dreptul familiei din 1986, care stabilește condițiile generale pentru recunoașterea unui divorț, a unei separări legale sau a anulării căsătoriei care au avut loc în străinătate.

O cerere de recunoaștere a unui divorț, a unei separări legale sau a anulării căsătoriei care au avut loc în străinătate trebuie depusă la Înalta Curte. Cererea este formulată ca o petiție, la care se anexează o copie a hotărârii de divorț, de separare sau de anulare a căsătoriei.

15 Cărei instanțe ar trebui să mă adresez pentru a ataca recunoașterea unei hotărâri de divorț/separare legală/anulare a căsătoriei emisă de o instanță într-un alt stat membru? Ce procedură se aplică în aceste cazuri?

Întrucât Înalta Curte se ocupă cu recunoașterea unei hotărâri de divorț, de separare de drept sau de anulare a căsătoriei (în temeiul regulamentului și al Legii privind dreptul familiei din 1986), orice obiecție la recunoașterea propusă ar fi soluționată, de asemenea, de instanța respectivă. Motivele de nerecunoaștere sunt prevăzute la articolul 15 din regulament și la articolul 51 din Legea privind dreptul familiei din 1986.

16 Care este legislația în materie de divorț pe care instanța o aplică într-o acțiune de divorț între soți care nu locuiesc în acest stat membru sau care sunt de naționalități diferite?

În cazul în care instanța din Irlanda de Nord decide că are competența de a soluționa cererea de divorț, de separare sau de anulare a căsătoriei, aceasta va aplica legislația din Irlanda de Nord.

O instanță din Irlanda de Nord va avea competența de a soluționa un caz de divorț sau de separare legală (inclusiv atunci când căsătoria s-a încheiat în străinătate) în cazul în care -

instanța este competentă în temeiul regulamentului sau

nicio instanță a unui stat contractant (și anume, unul dintre statele care a fost inițial parte la regulament sau un stat care a adoptat regulamentul ulterior) nu este competentă în temeiul regulamentului și una dintre părțile la căsătorie are domiciliul în Irlanda de Nord atunci când sunt inițiate procedurile.

O instanță din Irlanda de Nord va avea competența de a soluționa o acțiune de declarare a nulității căsătoriei (inclusiv atunci când căsătoria s-a încheiat în străinătate), în cazul în care -

instanța este competentă în temeiul regulamentului sau

nicio instanță a unui stat contractant nu este competentă în temeiul regulamentului și una dintre părțile la căsătorie -

are domiciliul în Irlanda de Nord la data inițierii procedurii sau

decedează înainte de data respectivă și fie avea domiciliul în Irlanda de Nord în momentul decesului, fie avea domiciliul stabil în Irlanda de Nord în perioada de un an de până la data decesului.

Link-uri utile

[Serviciul instanțelor din Irlanda de Nord](#)

Mai multe informații privind asistența juridică gratuită sunt disponibile pe site-ul internet al [Departamentului de asistență juridică gratuită al Irlandei de Nord](#).

Mai multe informații privind medierea se găsesc pe site-ul internet [Relate NI](#) și pe site-ul

[UK College of Family Mediators \(Colegiului Mediatorilor în domeniul familial din Regatul Unit\)](#).

Ultima actualizare: 08/01/2019

Versiunea în limba națională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.